

Mediji in informacije

Sodišče Evropske unije
SPOROČILO ZA MEDIJE ŠT. 66/12
V Luxembourg, 22. maja 2012

Sodba v zadevi C-348/09
I. proti Oberbürgermeisterin der Stadt Remscheid

Kazniva dejanja, ki so del posebno hude oblike kriminala, določenega v Pogodbi o delovanju Evropske unije, lahko upravičijo izgon državljana Unije, čeprav je v državi članici gostiteljici prebival več kot deset let

Vendar je za tak ukrep določen pogoj, da obnašanje zadevnega posameznika predstavlja resnično in sedanjo grožnjo, ki prizadene osnovne interese družbe

Direktiva o pravici državljanov Unije in njihovih družinskih članov do prostega gibanja in prebivanja na ozemlju držav članic¹ določa pogoje za uresničevanje te pravice in omejitve iz razlogov javnega reda, javne varnosti ali javnega zdravja. Država članica gostiteljica tako ne more sprejeti odločbe o izgonu proti državljanu Unije, ki ima pravico do stalnega prebivališča (po izteku neprekinjenega obdobja najmanj petih let), razen iz resnih razlogov v zvezi z javnim redom ali javno varnostjo. Če državljan Unije prebiva na ozemlju države gostiteljice preteklih deset let, je mogoče odločbo o izgonu sprejeti le, če odločba temelji na nujnih razlogih javne varnosti.

P. I., italijanski državljan, od leta 1987 živi v Nemčiji. Je samski in brez otrok. Končal ni nobenega šolskega oziroma poklicnega izobraževanja, v Nemčiji pa je delal le občasno.

Leta 2006 je Landgericht Köln (deželno sodišče v Kölnu) P. I. zaradi spolne zlorabe otroka, spolnega nasilja in posilstva mladoletne deklice obsodilo na zaporno kazen sedem let in šest mesecev. Dejanja, na katerih ta temelji, so bila storjena med letoma 1990 in 2001. P. I., ki je od januarja 2006 v zaporu, se zaporna kazen izteče 9. julij 2013.

Nemški organi so z odločbo z dne 6. maja 2008 na podlagi nemškega prava ugotovili izgubo pravice P. I. do vstopa in prebivanja, zlasti iz razlogov, povezanih s težo storjenih kaznivih dejanj in nevarnostjo ponovitve, ter mu naložili, naj zapusti nemško ozemlje, sicer bo izgnan v Italijo. P. I. je vložil tožbo zoper to odločbo o izgonu.

Oberverwaltungsgericht für das Land Nordrhein-Westfalen (višje upravno sodišče zvezne dežele Severno Porenje-Vestfalija, Nemčija), pri katerem je bila vložena tožba, je Sodišče zaprosilo za razlago pojma „nujni razlogi javne varnosti“, s katerimi se lahko upraviči izgon državljana Unije, ki je v državi članici gostiteljici prebival več kot deset let.

Sodišče v sodbi, izrečeni na današnji dan, navaja, da je že odločilo², da lahko boj proti kriminaliteti, povezani z nedovoljeno trgovino z drogami v hudodelski združbi, spada pod pojem „nujni razlogi javne varnosti“.

Sodišče poleg tega pojasnjuje, da pojem „nujni razlogi javne varnosti“ ne predpostavlja le obstoja ogrožanja javne varnosti, ampak mora tako ogrožanje doseči posebej veliko težo, kar se kaže v uporabi izraza „nujni razlogi“.

¹ Direktiva Evropskega parlamenta in Sveta 2004/38/ES z dne 29. aprila 2004 o pravici državljanov Unije in njihovih družinskih članov do prostega gibanja in prebivanja na ozemlju držav članic, ki spreminja Uredbo (EGS) št. 1612/68 in razveljavlja Direktive 64/221/EGS, 68/360/EGS, 72/194/EGS, 73/148/EGS, 75/34/EGS, 75/35/EGS, 90/364/EGS, 90/365/EGS in 93/96/EEC (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 5, zvezek 5, str. 46, in popravka v UL 2004, L 229, str. 35, in UL 2005, L 197, str. 34).

² Sodba Sodišča z dne 23. novembra 2010 v zadevi Tsakouridis ([C-145/09](#)).

Države članice lahko v glavnem prosto določajo zahteve javnega reda in javne varnosti - predvsem kot utemeljitev za odstopanje od temeljnega načela prostega gibanja oseb - v skladu s svojimi nacionalnimi potrebami, ki so lahko različne glede na državo članico in glede na obdobje. Vendar je treba te zahteve razlagati ozko, tako da njihovega obsega ne more enostransko določiti vsaka od držav članic brez nadzora institucij Evropske unije.

Sodišče poudarja, da je treba pri opredelitvi, ali lahko kazniva dejanja, kot so ta, ki jih je storil P. I., spadajo pod pojem „nujni razlogi javne varnosti“, upoštevati dejstvo, da je spolna zloraba otrok del posebno hude oblike kriminala s čezmejnimi posledicami, ki je izrecno naveden v Pogodbi³ in v zvezi s katero je predvideno posredovanje zakonodajalca Unije.

Sodišče meni, da države članice lahko štejejo, da kazniva dejanja, kot so ta iz člena 83 PDEU, pomenijo zelo resen poseg v osnovne interese družbe, ki bi lahko neposredno ogrozil mir in fizično varnost prebivalstva ter bi lahko zato spadal pod pojem „nujni razlogi javne varnosti“. Vendar lahko ta kazniva dejana upravičijo izgon le pod pogojem, da so bila ta kazniva dejanja storjena na posebno hud način, kar mora predložitveno sodišče preveriti na podlagi posamičnega obravnavanja zadeve, ki mu je bila predložena.

Vendar morebitna ugotovitev predložitvenega sodišča – na podlagi vrednot pravnega reda države članice, kateri pripada – da kazniva dejanja, kot so ta, ki jih je storil P. I., neposredno ogrožajo mir in fizično varnost prebivalstva, ne more nujno voditi k izgonu zadevne osebe.

Pravo Unije namreč vsak ukrep izгона pogojuje s tem, da mora osebno obnašanje zadevnega posameznika predstavljati resnično in sedanjo grožnjo, ki prizadene osnovne interese družbe ali države članice gostiteljice, kar na splošno pomeni, da pri zadevnem posamezniku obstaja težnja k takemu obnašanju tudi v prihodnje. Če se poleg tega odredba o izgonu sprejme kot kazen ali stranska kazen k zaporni kazni, vendar se izvrši v več kot dveh letih po njeni izdaji, morajo države članice preveriti, ali zadevni posameznik dejansko in resnično predstavlja grožnjo za javno varnost in presoditi, ali so se zgodile pomembne spremembe okoliščin po izdaji odredbe o izgonu.

Nazadnje Sodišča pojasnjuje, da mora pred sprejetjem odločbe o izgonu iz ozemlja zaradi javnega reda ali javne varnosti država članica gostiteljica upoštevati še zlasti, koliko časa je zadevna oseba bivala na njenem ozemlju, njeno starost, zdravstveno stanje, družinske in ekonomske razmere, socialno in kulturno vključenost v to državo članico ter obseg njenih vezi z izvirno državo.

OBVESTILO: Predlog za sprejetje predhodne odločbe sodiščem držav članic omogoča, da v okviru sporov, ki jih obravnavajo, vprašajo Sodišče o razlagi prava Unije ali mu predlagajo, naj odloči o veljavnosti akta Unije. Sodišče ne odloči o nacionalnem sporu. Zadevo reši nacionalno sodišče v skladu z odločbo Sodišča. Ta odločba je enako zavezujoča za druga nacionalna sodišča, ki obravnavajo podoben problem.

Neuradni dokument za medije, ki ne zavezuje Sodišča.

[Celotno besedilo](#) sodbe je objavljeno na spletni strani CURIA na dan razglasitve.

Kontaktna oseba: Ireneusz Kolowca ☎ (+352) 4303 2793

Posnetki razglasitve sodbe so na voljo na „[Europe by Satellite](#)“ ☎ (+32) 2 2964106.

³ Člen 83(1), drugi pododstavek, PDEU določa, da so ta področja kriminala: terorizem, trgovina z ljudmi in spolna zloraba žensk in otrok, nedovoljen promet s prepovedanimi drogami in orožjem, pranje denarja, korupcija, ponarejanje plačilnih sredstev, računalniški kriminal in organizirani kriminal.